

Р Е Ш Е Н И Е

№ 77

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 10 февруари 2014 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №13 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б.И.Б. *** против решение №967 от 14.10.2013 г. на Районен съд – Перник постановено по НАХД №896 по описа на съда за 2013 г.

С обжалвания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №975 от 25.03.2013 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при Областна Дирекция (ОД) на МВР – Перник, издадено срещу Б.И.Б., с което за нарушение и на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) са му наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца, както и за нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Заявява, че протеклото административнонаказателно производство е вътрешно противоречиво и немотивирано, което на свой ред прави решението на районния съд постановено в несъответствие с материалния закон. Жалбоподателят твърди, че автомобилът, с който нарушението е извършено не е установен безспорно, тъй като в акта за установяване на нарушение (АУАН) и в НП са посочени различни модели на марката „Опел“. В жалбата се съдържа твърдение за противоречивост на дадените пред съда свидетелски показания, на които съдът е дал вяра. Жалбоподателят сочи, че районният съд неправилно е изключил от доказателствения материал приложено НП №196 от 18.03.2013 г., в което се съдържали обяснения на същите свидетели с данни относно процесния случай. С жалбата се възразява срещу

решението на първоинстанционния съдебен състав да не даде вяра на обясненията на свидетелите посочени от жалбоподателя. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, както и по същество да отмени процесното НП. Пред съда касационният жалбоподател не се явява, представлява се от адв. Вергинов, който от негово име заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР – Перник, сектор „Пътна полиция“ пред съда не изпраща представител и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна, атакуваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд – Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Решението на районен съд – Перник е валидно. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа съдебна инстанция. Обжалваното решение, съгласно правилата на ЗАНН, е постановено от едноличен съдебен състав, в необходимата писмена форма, от съдията, разгледал делото и съответно подписано. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

В следствие извършената проверка, относно приложимия материален закон, както служебно, така и във връзка с основанията сочени от жалбоподателя, касационният съд намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 09.03.2013 г. със съставяне на акт за административно нарушение срещу Б.И.Б., в качеството му на водач на МПС, е образувано административнонаказателно производство за това, че около 00:15 часа на 09.03.2013 г. отказал да бъде проверен с техническо средство за наличие на алкохол в кръвта във време на управление на МПС, като отказал да се подложи и на медицинско изследване, както и затова, че не носел у себе си свидетелство за регистрация на МПС, част II. Проверката от контролни органи на ОД на МВР – Перник била извършена по повод получен сигнал в ОДЧ от граждани, че лице в явно нетрезво състояние се качва в МПС, за да го управлява. Служители на сектор „Охрана на обществения ред“ към Първо РУ при ОД на МВР – Перник, отзовали се на сигнала установили, че от ул. Отец

Паисий потегля автомобил, който спрели за проверка зад кооперация „Колош“ на ул. Петко Каравелов в гр. Перник. Автомобилът бил управляван от Б.Б., който лъхал на алкохол. Извикани са служители на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник. При извършената проверка Б. отказал да му бъде тестван с дрегер, както и да се подложи на медицинско изследване за установяване наличие на концентрация на алкохол в кръвта, като се установило и че не носи у себе си свидетелство за регистрация на МПС, част II. За така установените нарушения му е съставен акт, въз основа на който е издадено и процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд, извършил служебно проверка не установил незаконосъобразност на производството по налагане на административно наказание относно компетентност на издателите, досежно актовете, обективирали същото или допуснати съществени процесуални нарушения в хода му, с които правото на защита на нарушителя да е ограничено съществено.

Разгледал съществото на спора, решаващият състав на Районен съд – Перник след преценка на представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите обосновават безсъмнен извод за виновно осъществяване на вменените на лицето, сочено за нарушител административнонаказателни състави, за което правилно била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Не се приема оплакването на жалбоподателя във връзка с неточното посочване на модела на управлявания от наказаното лице лек автомобил. Превозното средство в достатъчна степен идентифицирано посредством посочване на регистрационния му номер в акта и наказателното постановление, по отношение който факт страните не спорят. Нееднаквото възприемане на модела на посочения автомобил от страна на контролните органи е без значение за законосъобразността на проведеното административнонаказателно производство.

Без основание е и следващото твърдение на жалбоподателя за несъставомерност на процесното деяние, тъй като не било установено безспорно, че към момента на проверката Б. е управлявал автомобила. По делото посредством дадените пред първа съдебна инстанция безпротиворечиви обяснения на служителите на сектор „Охранителна полиция“, които и настоящия състав цени като доказателства, е безспорно установено, че Б.Б. е бил спрял за проверка именно по време на управление на МПС, след което е отказал да бъде проверен за шофиране в нетрезво състояние. При тези данни правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за реализиран състав на нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП. Районен съд – Перник в изпълнение на задължението си да дири обективната истина е събрал необходимите и относими доказателства, за да се произнесе с решение, съобразено с приложимия материален закон. Опитите на нарушителите да подценяват регламента на закона и посредством процесуални

похвати да дерогират целите на ЗАНН и специалния ЗДвП, не носят полза нито за тях, нито за останалите участници в движението.

Не се приема и оплакването на жалбоподателя във връзка с решението на първоинстанционния съд да не даде вяра на показанията на свидетелите, посочени от същия. Настоящият съдебен състав споделя мотивите на районния съд по повод така дадените обяснения. Без дори да се налага да се отхвърлят показанията им, обясненията относимо са определени като касаещи ситуация, предхождаща процесната проверка, тъй като става ясно, че служителите на сектор „Охранителна полиция“ са последвали водача, след което са го спрели за проверка на място доста отдалечено от посоченото от свидетелите заведение „Чанове“.

Предвид горното нарушенията на ЗДвП, повод за издаване на процесното НП срещу настоящия жалбоподател, след законосъобразно проведено съдебно следствие, са безспорно установени и доказани по отношение на факта на извършване, самоличността на нарушителя и неговата вина, поради което правилно е решението на първата съдебна инстанция да потвърди НП в цялост. Достигнал до този правен извод посредством правилно приложение на процесуалния закон, районният съд е приложил правилно и материалния закон, като така е постановил законосъобразно решение, което ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №967 от 14.10.2013 г. на Районен съд – Перник постановено по НАХД №896 по описа на съда за 2013 г., с което е потвърдено наказателно постановление №975 от 25.03.2013 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при Областна Дирекция на МВР – Перник, издадено срещу Б.И.Б. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/